

la seca,
la meca i...

YVAN
LARA

La cadira

O sigui que sí, que era això, el que sospitàvem des del primer moment... No hi ha hagut efecte *Los otros* o *El sexto sentido*: al final l'assassí era el que es trobava al lloc dels fets amb el ganivet a la

mà i amb tota la roba esquitxada de sang, el sospitós número u des de la primera pàgina de la novel·la... A la porra la intriga, a la porra l'1% de dubte que encara podia generar... Els fets tenen cert regust a *cas Minoves*, a desemmascarament definitiu. També millora la comparació Nomen-Laporta: no tan sols s'assemblen en el to, les maneres i la preferència habitual per l'exabrupte, sinó també en la manera de proposar pactes. O sigui que sí, que era això. Vaja, vaja...

O sigui que tot era, és i serà per la cadira... O sigui que, perduda la presència de proximitat treballada a foc lent a Sant Julià (S21) i a Escaldes (RD), després que l'encantador de serps se n'adonés que perdia encant, han decidit abandonar l'il·lusionisme i passar-se a la pragmàtica: que el discurs de la responsabilitat i dels homes d'Estat ja no cola, doncs que no coli, assumim-ho!, desemmascarem-nos! L'estratègia és clara: si no ens uneixen les idees que ens uneixi

un mateix objectiu: la cadira. A França no els fa gaire vergonya assumir-ho: la prova és que el partit que va portar Chirac a la presidència es deia Unió per la Majoria Presidencial (UMP). Quina poca subtilitat... Després de la penúltima jugada de Nomen i del seguisme acrític de certs reductes liberals, no ens hauria de sorprendre que la coalició resultant es desemmascari del tot i assumeixi, amb el seu nom, que estan Units per la Cadira (UC).

02.02.11

C/Bonaventura Riberaigua, 39
Telèfon: 877 477 Fax: 863 800
Apartat de correus 2167, BP. 179
<http://www.diariandorra.ad>
diaridigital@diariandorra.ad

Diari d'Andorra